

Становлення суб'єктності обох учасників освітнього процесу має базуватися на адекватній педагогічній технології, яка:

- враховує психологічні показники особистості і її інтелектуальний розвиток;
- спирається на внутрішні ресурси особистості, а не на примус;
- побудована на гуманістичному розумінні природи людини та її ставлення до себе та інших;
- стимулює творчий розвиток особистості в її прагненні до актуалізації.

Слід зазначити, що ефективність сучасного освітнього процесу знаходиться в прямій залежності від результативної суб'єкт-суб'єктної взаємодії учасників. У процесі цілеспрямованої взаємодії педагога і учня особистісна сторона передбачає розкриття можливостей учня, формування його мотивів й інтересів, виховання потреб. Формування індивідуальних, інтелектуальних і творчих здібностей, а також життєвих і професійних цінностей вихованця направлено на забезпечення його відповідності особистісно-професійній характеристиці. Для цього учень і викладач повинні перебувати у відносинах співпраці і співтворчості, які складаються в мовному середовищі сучасної освіти і сприяють розвитку комунікативної, інтелектуальної та творчої індивідуальності учня.

Саме тому, можна дійти висновку, що провідну роль освітнього процесу у соціокультурному просторі займає суб'єкт-суб'єктна взаємодія як рівноправний та взаємний обмін навчальними смислами між суб'єктами, який відбувається в спільній навчальній діяльності та опосередкований міжособистісними відносинами. Іншими словами, кажучи про суб'єкт-суб'єктну взаємодію, ми говоримо про найвищий рівень педагогічної взаємодії, що характеризується співпрацею вчителя і учнів, партнерськими відносинами і мовною культурою.

*Науковий керівник: Шехавцова С.О.,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 81:81'233=111 (043.2)

Воробкало В.В.

Національний авіаційний університет, Київ

АКТУАЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ТА ЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ МОВ

Порозуміння між різними народами – це ключ до розвитку всього суспільства. Основним засобом комунікацій між людьми є мова, а спілкування між різними народами відбувається за допомогою мов

світового значення. Тому в наші дні є актуальним питання вивчення і поширення міжнародних мов.

Мета статті – висвітлити актуальність використання та значення найпопулярніших в Україні міжнародних мов на прикладі англійської мови.

Необхідність створення універсальної мови виникла ще до нашої ери. Перша спроба створити міжнародну мову була зроблена у Македонії філософом Алексархом, проте вона не увінчалась успіхом. Згодом цю проблему досліджували такі видатні особистості, як І. Ньютон, В. Лейбніц, Ю. Крижанич та ін. Від першої спроби і до сьогодні було розроблено понад 500 проектів штучних мов, серед яких найбільш відомими є “Interlingua”, “Ido”, “Volapük”, “Esperanto”. В Україні створені різноманітні спільноти та асоціації, що займаються питаннями організаційної та фінансової підтримки цих проектів, проте розвиток штучних мов поступається розвитку сучасних «живих».

Сучасними міжнародними мовами вважаються англійська, китайська, іспанська, російська, арабська, французька, португальська та німецька мови. Найпопулярнішою серед українців є англійська мова. Соціальне дослідження показало, що 89% опитаних респондентів вивчають англійську мову, проте лише 18% людей знають її на рівні вище середнього.

Спеціалісти, які володіють англійською, мають шанс влаштуватись на роботу з вищою зарплатою. Також вони мають вільний доступ до всіх важливих інформаційних ресурсів, включаючи електронні, оскільки майже всі книги і статті міжнародного значення написані англійською мовою. Це дозволяє бути в курсі всіх новин світової культури та науки. Знання англійської надає можливість вільно спілкуватись з іноземцями подорожуючи закордон.

Здебільшого вивчення іноземних мов залежить від мовної політики держави. Академік НАН, доктор юридичних наук, професор О.М. Костенко вважає, що мови світового значення необхідні для розвитку економічного, політичного, правового і морального співіснування між народами, їх взаєморозуміння та співробітництва, а процес інтеграції України у світовий простір неможливий без використання мови міжнародного спілкування [1].

Широке застосування англійської мови спостерігається у галузі політики. Англійська є офіційною мовою Організації Об'єднаних Націй. Багато міжнародних заходів, таких як саміти і зустрічі глав держав, переговори і дебати, проводяться англійською мовою. Ця мова є живим інструментом комунікацій між науковцями всього світу.

Стосовно статусу англійської мови в Україні, то Закон України «Про засади державної мовної політики» регламентує її застосування лише у сфері інформаційних технологій [2]. Тому існує необхідність визнання англійської мови мовою міжнародного спілкування в Україні, створення державою сприятливих умов для вивчення та поширення цієї мови. А деякі

радикально налаштовані науковці, такі як В. Панченко, взагалі виступають за те, щоб англійська стала другою державною мовою в Україні.

Отже, англійська мова грає все більш важливу роль у пристосуванні людини до сучасних умов життя і дає величезні переваги спеціалістам, які її вивчили. Ефективне використання англійської мови як одної з найбільш популярних мов світового значення допоможе у вирішенні міжнаціональних питань. Надання цій мові статусу міжнародної – це великий крок для України до встановлення міцних зв'язків з передовими державами світу.

Список літератури

1. Костенко О. Мовою міжнародного спілкування в Україні має бути англійська // День. – 2012. – №134.

2. Закон України «Про засади державної мовної політики»: за станом на 08.11.2016 // Верховна рада України. – Офіц. вид. – Київ: Відомості Верховної Ради України, 2013.

*Науковий керівник: Шванова О.В.,
викладач*

УДК 81'37:81'367.51 (043.2)

Вороніна В.В.

Національний авіаційний університет, Київ

ВИКОРИСТАННЯ У СПІЛКУВАННІ НЕПРЯМИХ МОВЛЕННЄВИХ АКТІВ

Мовленнєвий акт, сенс якого передається не буквально, а через виведення імплікатури мовленнєвого спілкування, називають непрямим. Імплікатуру мовленнєвого спілкування виводить безпосередньо адресат за допомогою контексту діалогу із засобів мовленнєвого коду, вжитих у конкретній ситуації спілкування та на основі кооперативних принципів спілкування та їх максим. У термінологію лінгвістичної прагматики поняття непрямого мовленнєвого акту ввів американський філософ Дж. Серль, який трактував його як мовленнєву дію, що виникає за умови виникнення додаткової комунікативної мети у висловленні. Непрямі мовленнєві акти – це випадки, коли ілюкутивний акт здійснюється опосередковано, шляхом здійснення іншого. Як зазначає Дж. Серль, непрямі мовленнєві акти передають співрозмовникові значно більший зміст, ніж той, який вони безпосередньо несуть, і відбувається це завдяки загальним фоновим знанням мовця і співрозмовника та принципам